

MIMRESTUND MED TUSSELADDENE

TOLGA: Tjue år er ikke noe stort jubileum. Men når det gjelder Tolgatusseladdene er det all mulig grunn til å minnes. Disse glade musikkantene har nemlig plantet Tolganav-

net på mange hitlister med sine folkeinstrumenter og fjellfriske melodier.

AV
PER MAGNE GRUE

Jubileumskonserter ble da også en trivelig opplevelse der sjefstusseladden selv, Egil Storbekken, var i storform med muntre hinter både hit og dit. Og en fullsatt Vidarheimsal kvitterte med blomster, klapp og jubel for toner som rørte ved så mange strenger i en mottakers sinn.

I løpet av disse tjue år har ensembler spilt over 80 melodier, alt laget av sjefstusseladden selv. Ikke alt har vært like vellykket, men storparten har funnet gjenklang hos et publikum langt ut over distriktets grenser, i radio, på TV eller turne. Det begynte så smått med Egil og altmuligmannen Bjarne Øverland. Siden har aktører kommet og gått, men Egil har hele tiden på forunderlig måte båret nye talenter frem. Det fortalte blant annet gjestelisten over solister, der navn som Tone Hulbækmo, Eli Storbekken, Jon Brennmoen, Per Nyheim, Hans Fredrik Jacobsen og Amund Wiksmo, utløste nostalgiske følelser.

Egil selv røpet hemmeligheten ved orkestrets popularitet. — Det har hele tiden vært vår styrke at vi har kunnet bygge på den lokale tonearv. Det beste i vårt eget miljø har gitt vår profil utad, sa han blant annet. Programmet i seg selv bekreftet sannheten i dette. Fra høyfjellets sprø lyriske stemninger til dur og mollstemt vemod i mer ettertenksomme vers. Intime viser og vers, folkelige i sitt innhold, signert lokale ordkunstnere som Annar Eggen, Bjørn Øyan, Ola Jonsmoen, men også Einar Skjæråsen, Ola Sætrom og komponisten selv. Alt sammen enkle og følsomme ting med en egen evne til å røre ved det innerste i folksjela. I sjelden grad gjalt det kanskje denne kvelden etter som nostalgien fikk løpe fritt. Konserter ble vel i det lengste laget,

men alle holdt tritt helt til avslutningsnummeret «Mot vår» bruste ut i salen. Innlagt i programmet var også en prolog av Jon P. Brennmoen. Bjørn Ivar Ryen hilste jubelanten fra kulturstyret og overrakte et skinnbrev med

en poengtert tekst. Og naturligvis vanket det belømster til solister og ensembler, fra kulturetaten, fra Tolga Blandetkor og fra pensjonistforeningen. Den eneste

som ikke var der var Kjell Aukrust som i sin tid sto fadder for navnet. Vi kan imidlertid berolige ham med at sjefstusseladd Egil ikke akter å gjøre som Kjell Bækkelund, til stadighet å annelme sin avskjedskonsert. — Både tusseladdene og jeg kommer igjen, erklærte han fra Vidarheimsarena.

TAKK: Tolgatusseladdene har hatt stor betydning for meg som kunstner, kunne Tone Hulbækmo (til høyre) betro et fullsatt Vidarheim. Også Eli Storbekken syntes hun ville gi sin far en klem på en kveld som denne.